

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Qvam humiles esse debea[n]t fratres recepti ad obsequia domestica. C. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

P R O O E M I V M.

CAPVT PRIMVM.

Quam humiles esse debeant fratres recepti ad obsequia domestica.

VT Coadiutores temporales Societatis nostræ, & aliorum Ordinum Laici, seu, vt vocant, Conuersi, vel Donati, ad obsequia domestica manualia ad Ordine recepti, bene sua Officia, iuxta proprias Regulas obeant, valde æstimare debent statum suum, ad quem à Deo vocati sunt, & in eo sua munia obire diligenter, hilariter, & indefesse, vsque ad mortem. Ad hoc autem conducet, accurata consideratio & penetratio intima Monitorum infra scriptorum.

1. *Primum Monitorium.* Quamuis fratres Laici domesticæ, ad obsequia aliorum recepti, à Superioribus & à Sacerdotibus, & à Clericis Religiosis tractentur, & tractari debeant, tanquam eorum fratres, & filij Dei, non tanquam serui, ipsi tamen ob Christi propter nos humiliati amorem ac reuerentiam, & imitationem, debent se æstimare & getere tanquam omnium seruos, & seruatorum reuerentiã, obseruare alios omnes, tanquam Dominos suos, eisque instar seruatorum, exhibere omnia obsequia promptè & hilariter & diligenter, eo modo, quo facerent seruando ipsi Christo; siquidem Apostolus iubet, *Seruos obedire Dominis carnalibus (ethnicis) sicut Christo, & seruire sicut Domino & non hominibus.* Idque tres ob causas.

1. *Primo,* quia S. P. N. Ignatius hoc exigit etiam à Sacerdotibus, non tantum ab aliis (prout scribitur in Regula 29. Summarij) *vt in omnibus procurrent, atque potent potiores partes alius deferre, omnes in animo suo, tanquam sibi Superiores ducendo, & exterius honorem ac reuerentiam, quam cuiusq; status exigit, cum simplicitate & moderatione religiosa exhibendo.* Si ergo etiam Sacerdotes debent interiùs, in animo, alios ac proinde etiam fratres Laicos tanquam suos Superiores reputare & honorare, quantum magis fratres Laici, debent reliquos omnes, tanquam Superiores sibi ducere & exterius honorare, cum sint à Deo vocati ad talem statum. Et in antiquis Regulis manuscriptis, & ipsius S. P. N. Ignatij manu propria glossatis, inter Regulas Præfecti Refectorij Regula 15. à S. Patre præscribitur: *Fratrem in officio coadiutoris constitutum, debere semper cogitare, quod seruiat pro amore Dei, eius pauperibus.* Ideo P. Didacus Eguia S. Ignatij Confessarius, quem olim P. Faber nunquam consueuerat, nisi sanctum cognominare, & ipse Ignatius dicebat: *Beatos inter suspi-*

ciendum in celi sede celsissimâ, magnificiens officia nostrorum Laicorum, quamuis esset Sacerdos, scriptâ schedâ, petiit à S. Ignatio se ad horum fratrum officia applicari, his verbis: Ego Don Didacus de Guia, peto per amorem & reuerentiam D. Dei nostri, à Societate Iesu, veli dignari permittere, vt conuiter Licentiatum Araoz in Hispaniam, non vt sibi è Societate; sed vt ei seruiam, & faciam omnia illa que mihi mandabit, quia seruiendo isti sanctæ Societati, vel alicui ex illa existimo me seruiturum Domino Deo nostro: & id peto cum omni instantiã quantâ possum, ad maius seruitium & laudem Diuinæ Maiestatis. Factum Rome, primo die Quadragesimæ Anno 1542. Quam schedam S. Ignatius tanti fecit, vt eam conseruauerit in suo Archiuio, à tergo suâ manu signatam, quam legi & donauit Collegio Cracouiensi, mihi Romæ datam.

Secundò, quia hac ratione plus merebuntur apud Deum, ob exercitium humilitatis, quod elucet in tali modo sua munia obeundi. Nam, *humilians se in omnibus, teste Spiritu sancto Eccli. 3. 20. à Deo inueniet gratiam.* Et ita Deus Pater dial. describens S. Catharinæ Senensis excellentes conditiones perfectè obedientium in statu Religioso, dixit: *Verus obediens, solum cogitando de regno celorum, & quomodo veram obedientiam valeat in se perfectè seruire, & quia per viam humilitatis obseruatur amplius, ipse se subiicit ita paruo sicut magno, ita pauperi sicut diuiti, omnium se seruum existimans, nullum aliquando recusando laborem, vt omnibus charitativè seruiat.* Et Sanctissima Virgo Maria, simili modo dixit B. Iosepho Præmonstrateni, cum tristaretur quod propter curam Refectorij non possset ita vacare orationi, sicut volebat: *Scias, nihil perinde ex debito tibi faciendum incumbere, quam vt ex caritate seruias fratribus tuis.*

Immodò quando sunt aliqua officia quæ conueniunt etiam seculares, vt est officium Ianitoris & factistæ, qui coguntur vocare Patres ad instantiam secularium, tunc etiam secularibus ob Christi amorem seruire se putent, vocando eos qui quæruntur. Hoc enim faciens noster Alphonsus Rodriquez, dum esset Ianitor, & accurrens celeriter ad portam, dum aliquis secularis campanulâ portæ appensâ pulsaret, putans ex deuotione, non hominem sed Christum pulsare, hoc meruit, vt apertâ per eam portâ, non semel Christus Dominus & B. Virgo Maria, & Angeli, ingressi sint, & eum recrearint, ac cum eo ambularint properanti ad aduocandum eum, qui ad portam vocabatur. In occupationibus & laboribus secularium, & in lucris mercatorum attenditur materia, malunt enim aurum quam argentum vel plumbum acquirere suis laboribus: at in spiritali negotiatione magis spectatur forma quam materia, scilicet finis.

Baling. Ephem. 7. Ap. n. t. Vita eius & proc. pro Canoniz.

refarcire vestes Monialium. & his similia: faciendo omnia cum tanto gustu anima sua, vt multoties extasim pateretur. Cum quodam die illam interrogasset, quaedam Monialis, cur semper vellet se occupare in officiis vilibus, respondit: Miror quomodo Monialis recuset laborare & exercere officia etiam vilissima: tibi fateor, me in hoc sentire tantum gustum, vt vellem semper inueniri occupata in illis. Cum seruiret Monialibus, imaginabatur se seruire tot Angelis Paradysi, vnde reputabat se indignam hoc seruitio: & saepe dixit: Nihil nobilitate est pro me. hoc seruitium; conuenientius esset mea conditioni: seruire leprosis & derelictis ab omnibus. Sic etiam sanctus ille coquus, visus a Sancto Ioanne Climaco, in quodam Monasterio, cum ab eo interrogatus fuisset: quomodo perpetuo culinam assilens, in frequenti & perpetuo ministerio haberet mentem Deo vnam, & donum lacrymarum, & simplex orasset, vt ei renelare dignaretur, quoniam modo meruisse istiusmodi Dei gratiam, tandem precibus sagittatus S. Climaci, ita respondit: Nunquam me hominibus seruire arbitratus sum, sed Deo. & indignum me ipsum quere omni iudicans, ex huius ignis contemplatione, sempiterni incendiij iugi memoria commemoror.

Tali humilitatis spiritu imbuta S. Euphrasia Virgo, etsi esset ex Regio sanguine orta, & Imperatoribus sanguine iuncta, tamen Monialibus, cum facta esset Monialis, tanquam omnium serua, omnium ministeria manualia obibat, cum summa alacritate & letitia, quamuis aliqua Moniales, eam iriderent. Hoc autem tanto libentius fecit, quia mater eius, dum eam monasticae vitae traderet, id optantem & summis precibus orantem, sic ei sciens se breui morturam, ex Diuina reuelatione, dixerat: *Deum time, & dominas sorores venerare, seruiens eis cum omni humilitate: caue ne vnquam cogites in animo tuo: Regio sum prognata sanguine, nec me istis seruire par est. Si interim pauper in terris, vt quandoque diues efficitur in caelo. Et ita primum per dies quatuor in hebdomada, postea integris septimanis, vti consueuerat, ieiunia permanens noctes sine somno transgens, cum omni humilitate, in aetate tenera, mansuetudine & animi iucunditate sororibus cunctis officiose inseruiebat usque ad mortem. Nam adhuc pridie mortis panes coquebat. Mortua anno tricesimo aetatis.*

Hoc spiritui imbutus, etiam sanctus ille vir, P. Balthasar Aluarez, cum esset Superior, subditos regebat non tanquam Dominus, sed tanquam seruus Dominis suis seruiebat, considerans hoc in eis, quod pro eis Christus mortuus est; & seruire illi propter Christum, magna felicitati sua tribuebat, nec optabat, vt subditi ei gratias agerent propter talia obsequia, vt ad puriora ipse Dominus acceptaret, quod illa erant minus notata, minoresque gratia ab hominibus habita.

Agnoscebat hanc veritatem ex diuino lumine sanctus ille Laicus & noster Coadiutor, adeo laudatus a P. Balthasare Aluarez in vita & post mortem, Ioannes Ximenez, Nam cum co-

filio cuiusdam Eremitae iret Valentiam, vt Societatem nostram intraret, & diabolus in medio itinere accedens, id dissuaderet, fuit ab illa tentatione liberatus, postquam votum emisit intrandi Societatem, non alium ob finem, quam vt esset seruus omnium. Tale autem votum fecit: *Deus ego tibi promitto, me iurum, vt Patribus illis amore tui seruiam: promitto etiam tibi, Deus meus, nihil me facturum, quod non sit amoris tui causa. Ego enim nescio quid eam, vt alicui seruiam, nisi tibi, qui Deus meus es ac Dominus meus. Atque ita receptus, fere semper in praedio Collegij Casaraugustani ruri manebat (quamuis saepe ad Collegium veniebat) & in praedio nocte dieque, tanquam mancipium laborabat, ligna in vehiculo, & aquam in vaseculo, & res alias, (vti in aliis Prouinciis facere solent agazones & rustici, nostri subditi.) Seruitio domesticorum necessarias vehebat, amplectens cum magna letitia, laboriosa ac difficilia munia, in quibus alij magnam sentiunt repugnantiam, etsi non deessent illi contemptus occasiones, ob falsa testimonia in ipsum prolata, quibus tamen ipse nouit vtiliter vii.*

Hic ergo scopus sit Fratrum Laicorum, vt ob Christi amorem & imitationem, seruiant aliis, non tanquam hominibus, sed tanquam ipsi Christo, recepturi mercedem ab illo aeternam, quia promisit in Euangelio: *Amen dico vobis, quia diu fecistis vni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.* Quod si vni soli fratri seruitia exhibita, Christus reputat pro exhibitis sibi, quanto magis, si exhibebuntur non vni soli, sed multis in vno Domicilio existentibus, qui pro Christo mundum & omnia reliquerunt.

Ideo cum P. Balthasar Aluarez ex suo Noniatiu missus fuisset ad vicinum Collegium vt coci officium obiret, aded seruo per menses aliquot officium illud egit, atque si tota vita in eo fuisset occupandus, negligens omnino se ac res suas (nec cogitans de mutatione loci & officij) solus attendens, quomodo soli Deo placeret in cuius domo, (vt ipse aiebat,) nullum inuenitur officium vile aut occupatio, qua non sit in magno honore habenda, relinquendo eius diuinationis tempus, prouidentia Dei, qui per Superiores id rotum constituit. Non mirum ergo est, quod hanc humilitatem & estimationem officij culinarij postea Deus ei remuneratus sit, euehendo illum ad eximiam sanctitatem, & eam demonstrando aliis per donum prophetiae, & alias gratias miraculosas: & ei reuelando quod esset futurus in caelo, & reuelando S. Teresiae, quod ille sanctitate superaret omnes qui tunc vivebant in Ecclesia Dei.

Math. 25.40.

Vit. c. 1. P. 9.

Vit. Alu. c. 11. §. 2. pag. 125.

CAP.